

En gång i min ungdom

Sverige / Sats: Anders Nyberg
Tekstbearb.: Eva og Anders Nyberg

S *A*

1 En gång i min ungdom äls-ka-de jag en flic-ka med lju-va och re-na be-hag.
 2 Hon var som en lil-ja vit ut-i hyn, den fag-ras-te flic-ka som skå-dats i byn.
 3 Men kär-le-ken viss-na', kär-le-ken dog, vid Mi-ka-els-mäss ha-de flic-kan fätt nog.

T *B*

1 Hon
 2 Ett
 3 Hon

3

1 Hon lo - va' mej tro i lust och i nöd, allt in - till den ble - kas - te död.
 2 Ett smit - tan - de skratt, en lus - ti - ger sång, vi äls - ka - de som - ma - ren lång.
 3 Hon fann sej en ri - ker, hög-fär-dig man, sa' tack och ad - jö och för - svann.

1 lo - va' mej
 2 smit - tan - de
 3 fann sej en

5

1-3 Hej hopp-fad-de-ridd-la-de radd-la-de rej. Hej hopp-fad-de-ridd-la-de radd-la-de rej.

Efter v. 3

1 Hon lo - va' mej tro i lust och i nöd, allt in-till den ble-kas-te död.
 2 Ett smittande skratt, en lus - ti - ger sång, vi äls - ka - de som - maren lång. Tjoo!
 3 Hon fann sej en ri - ker, hög-fär-dig man, sa' tack och ad - jö och för - svann.